

U C H W A Ł A Nr XI/69/2015
Rady Gminy Rudniki
z dnia 27 listopada 2015 roku
w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 101 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2015 roku poz. 1515/ Rada Gminy Rudniki uchwała:

§ 1

1. Nie uwzględnia się, wniesionego przez Pana Tadeusza Buczko, wezwania do usunięcia naruszenia prawa z dnia 10 października 2015 roku (data wpływu do Urzędu Gminy w Rudnikach 12 października 2015 roku) dotyczącego uchwały Nr XXXV/277/10 Rady Gminy Rudniki z dnia 27 kwietnia 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów gminy Rudniki w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych /Dz. Urz. Woj. Opolskiego Nr 74, poz. 924/, zmienionej uchwałą Nr XV/133/2012 Rady Gminy Rudniki z dnia 21 sierpnia 2012 roku zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów gminy Rudniki w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych /Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2012 roku poz. 1341/.
2. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Rudniki.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE
do uchwały Nr XI/69/2015
Rady Gminy Rudniki
z dnia 27 listopada 2015 roku

Skarżący żąda uchylecia uchwały Nr XXXV/277/10 Rady Gminy Rudniki z dnia 27 kwietnia 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów gminy Rudniki w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych /Dz. Urz. Woj. Opolskiego Nr 74, poz. 924/, zmienionej uchwałą Nr XV/133/2012 Rady Gminy Rudniki z dnia 21 sierpnia 2012 roku zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów gminy Rudniki w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych /Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2012 roku poz. 1341/.

Odnosząc się do powyższego, stwierdza się co następuje:

Żądanie to jest sprzeczne z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Rada Gminy musi przestrzegać procedury przewidzianej w wyżej wskazanej ustawie, a więc zmierzając do uchylecia planu, a tym samym zmiany przeznaczenia i zagospodarowania terenu ma do wyboru wyłącznie dwie możliwości: podjąć uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego (art. 14 ust. 1 w zw. z art. 27 ustawy) albo podjąć uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia nowego planu (art. 33 i 34 ustawy).

Zgodnie z art. 27 ustawy zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są uchwalane, a więc musi być zachowana taka sama procedura jak przy uchwaleniu planu.

Rada Gminy podjęła uchwałę Nr XXXV/288/2014 z dnia 10 listopada 2014 roku w sprawie aktualności „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rudniki” oraz uchwałę Nr XXXV/289/2014 z dnia 10 listopada 2014 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rudniki, jako pierwszego dokumentu planistycznego określającego kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Obecnie są wykonywane czynności zgodnie z procedurą określoną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Skarżący powołuje przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a więc powinien wiedzieć, że jedyną drogą do zmiany planu jest przeprowadzenie takiej samej procedury, jak przy uchwaleniu tego planu. W przeciwnym wypadku doszłoby do naruszenia zasad sporządzenia planu poprzez niezachowanie odpowiedniej procedury podjęcia uchwały.

Ustosunkowano się szczegółowo do zarzutów.

Zarzut nr 1

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez zawarcie porozumienia tj. przepisu art. 28 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 3, pkt 4 i pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015 roku poz. 199/ poprzez ustalenia zawarte w § 14, § 15 ust. 2, § 20 ust. 1 – 5 i § 23 ust. 5 zaskarżonej uchwały wykraczające poza zakres kompetencji organu uchwałodawczego gminy.

Zarzut dotyczy naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez ustalenia zawarte w § 14, § 15 ust. 2, § 20 ust. 1-5, § 23 ust.5.

§ 14. Przed przystąpieniem do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych należy przeprowadzić badania wpływu inwestycji na awifaunę i nietoperze w zakresie określonym przez właściwy organ na etapie przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia takiej oceny zostanie stwierdzony w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Ustalenie to zostało wpisane do planu w wyniku uwzględnienia uwagi wniesionej do planu przez Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska.

§ 15. Prace ziemne podejmowane w rejonach stanowisk archeologicznych, tj. w odległości do 100 m od miejsc pokazanych na rysunku planu, wymagają wyprzedzająco zgłoszenia i uzgodnienia z organem właściwym do spraw ochrony zabytków oraz respektowania wymogów określonych w przepisach odrębnych.

Ustalenie to realizuje ustawowy wymóg określania w planie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej w powiązaniu z zasadami ochrony zabytków określonymi art. 31 w ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, tzn. plan określa miejsca zabytków archeologicznych (jest to obowiązkowe ustalenie planu), ale w zakresie zasad ochrony tych zabytków odsyła do przepisów odrębnych, czyli do ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, bo skoro wymogi te określone są w ustawie, to gmina nie może ich ustanawiać.

§ 20. 1. Planuje się budowę linii kablowych SN łączących poszczególne elektrownie wiatrowe z systemem elektroenergetycznym. Dopuszcza się linie napowietrzne w przypadkach, gdy ze względu na istniejące uwarunkowania budowa linii kablowej nie jest możliwa.

2. Istniejące napowietrzne linie elektroenergetyczne 15 kV kolidujące z zespołem elektrowni wiatrowych – do przebudowy.

3. Możliwa lokalizacja jednej stacji transformatorowej na potrzeby planowanego zespołu elektrowni wiatrowych na terenach 2RW lub 2R. Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowej na innych terenach rolniczych, jeśli tak zostanie określone w warunkach, o których mowa w ust. 5.

4. Dla stacji transformatorowej ustala się następujące warunki:

- 1. do stacji transformatorowej należy zapewnić stały dostęp;*
- 2. dopuszcza się wydzielanie działki stacji transformatorowej, o powierzchni nie większej niż jest to niezbędne ze względów użytkowych, na której obiekty budowlane mogą być sytuowane w odległości 1,5m od granicy działki; powierzchnia gruntów wyłączonych z produkcji rolnej na potrzeby stacji – do 0,50 ha.*
- 3. Ustalenia, o których mowa w ust. 1 - 3 należy realizować według szczegółowych warunków określonych przez właściwy zakład energetyczny.*

W paragrafie tym określone są zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, co jest ustaleniem obligatoryjnym. Wymóg budowy (w tym przebudowy) infrastruktury elektroenergetycznej według szczegółowych warunków określonych przez właściwy zakład energetyczny wynika z ustawy Prawo energetyczne.

§ 23. 5. Na terenach 3Rw możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowych powinna zostać zweryfikowana na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanej farmy wiatrowej, w oparciu o analizę wpływu na krajobraz z uwzględnieniem rzeczywistego rozmieszczenia turbin.

Plan nie określa precyzyjnie terenów pod budowę farm wiatrowych, a jedynie wskazuje tereny rolnicze, na których możliwa jest lokalizacja elektrowni wiatrowych oraz określa warunki tej lokalizacji. Kwestionowane ustalenie planu jest jednym z warunków lokalizacji elektrowni. Wynika z niego, że inwestor musi dokonać wyboru miejsc lokalizacji elektrowni wiatrowych na terenie 3R w oparciu o analizę wpływu tych lokalizacji na krajobraz, czyli wybrać lokalizacje najkorzystniejsze z punktu widzenia oddziaływania na krajobraz, co powinno być wykazane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanej farmy wiatrowej. W okresie sporządzania planu ustalenie takie nie budziło wątpliwości prawnych.

Zarzut nr 2

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu, tj. przepisu art. 28 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 pkt 12, w związku z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015 roku poz. 199/ poprzez ustalenia zawarte w § 32 uchwały w sprawie przyjęcia miejscowego planu, dotyczące wysokości opłaty procentowej w wysokości 0%.

Zarzut dotyczy określenia zerowej stawki procentowej, na podstawie której ustala się opłatę od wzrostu wartości nieruchomości.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie określa liczbowo minimalnej wielkości stawki a rozporządzenie do ustawy mówi o stawkach od 0 do 30%, co sugeruje, że można ustalać stawkę w wysokości 0%. Plan nie określa w sposób wiążący miejsca lokalizacji elektrowni wiatrowych, a jedynie wskazuje obszary rolnicze na których jest możliwość tejże lokalizacji. Ustalenie stawki wyższej spowodowałoby chaos w obrocie nieruchomościami do czasu ustalenia precyzyjnej lokalizacji elektrowni wiatrowej.

Zarzut nr 3

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tj. przepisu art 28 ust. 1 i art. 15 ust. ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015 roku poz. 199/ poprzez ustalenie zawarte w § 5 pkt 2 skazanej uchwały polegające na samodzielnym zdefiniowaniu pojęcia "elektrownia wiatrowa".

Zarzut dotyczy samodzielnego zdefiniowania w planie pojęcia „elektrownia wiatrowa” do czego – zdaniem skarżącego - gmina nie ma prawa, bo w przepisach powszechnie obowiązujących jest definicja „farmy wiatrowej”.

Zarzut bezzasadny, ponieważ zdefiniowana w planie „elektrownia wiatrowa” nie jest tym samym co zdefiniowana w przepisach powszechnie obowiązujących „farma wiatrowa”.

Zarzut nr 4

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu, tj. przepisu art. 28 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015 roku poz. 199/ oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego /Dz. U. Nr 164, poz. 1587/ poprzez pominięcie na rysunku planu obszaru zabudowy mieszkaniowej znajdującej się na działce o nr ewid. 240, obszar 2 „Żytniów, Ciecuiłów”, a przez to sporządzenie miejscowego planu w oparciu o nieaktualny materiał planistyczny. Pominięcie tej zabudowy będącej obiektem chronionym akustycznie, a zatem podlegającej przepisom rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku /Dz. U. z 2014 roku poz. 112/, umożliwiło Radzie Gminy Rudniki wprowadzenie do miejscowego planu zapisów dotyczących lokalizacji trzech elektrowni wiatrowych na obszarze 2. Z uwagi na brak analizy akustycznej w prognozie oddziaływania na środowisko nie wiadomo czy obszar ten znajduje się w strefie oddziaływania planowanej inwestycji czy też nie i czy będą przekroczone na tym terenie dopuszczalne normy hałasu.

Zarzut dotyczy pominięcia na rysunku planu zabudowy na działce nr 240.

Istniejący na działce nr 240 budynek mieszkalny nie został w planie uwzględniony, ponieważ – zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 roku Prawo geodezyjne i kartograficzne - podstawę planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, (i. in.) stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków, a na mapie katastralnej pochodzącej z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, wykorzystanej do sporządzenia planu w granicach działki 240 nie ma symbolu oznaczającego tereny mieszkaniowe (tj. litery B) ani symbolu oznaczającego grunty rolne zabudowane (tj. symbolu B-R lub B-Ł lub B-Ps). W informacji z rejestru gruntów działka nr 240 figuruje jako grunt orny oznaczony RVI. Nieuwzględnienie w planie tej działki jako terenu zabudowy nie pozbawia jednak i nie ogranicza prawa skarżącego do korzystania z tej nieruchomości w sposób dotychczasowy, co wynika wprost z art. 35 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Dopuszczenie w planie budowy elektrowni wiatrowych na terenie 1RW również nie przesądza o ograniczeniu możliwości dotychczasowego użytkowania przedmiotowej nieruchomości, z powodu „różnego rodzaju immisji materialnych i niematerialnych”, ponieważ:

- plan nie określa w sposób wiążący miejsca lokalizacji elektrowni wiatrowych (czyli w odległości ok. 400 m), a jedynie wskazuje tereny rolnicze, na których możliwa jest lokalizacja elektrowni wiatrowych, oraz określa warunki tej lokalizacji. Jednym z warunków jest obowiązek zachowania określonych w przepisach odrębnych standardów akustycznych dla zabudowy zagrodowej RM, a ponieważ nieruchomość skarżącego przylega do takiego terenu, pośrednio i ona jest chroniona akustycznie;
- plan dopuszcza wyłącznie lokalizację turbin wiatrowych, w których zastosowane są najlepsze dostępne techniki ograniczające emisję infradźwięków oraz błyski słoneczne (tzw. „efekt disco”), oraz emisję hałasu.
- Plan stanowi wstępny etap procesu inwestycyjnego. W przypadku farm wiatrowych, które jako instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW -zaliczają się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, roboty budowlane będą musiały być obowiązkowo poprzedzone procedurą oceny oddziaływania na środowisko w ramach której inwestor uzyska decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji,

tj. decyzję, w której określone zostaną szczegółowe warunki realizacji tej inwestycji na podstawie ustaleń planu oraz wszystkich przepisów prawnych z zakresu ochrony środowiska, w tym wymaganych prawnie standardów jakości środowiska dla zabudowy mieszkaniowej.

Zarzut nr 5

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu, tj. przepisu art. 28 ust. 1 oraz art. 1 ust. 2 pkt 3, w związku art. 17 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015 roku poz. 199/ poprzez brak uwzględnienia opinii Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 5 kwietnia 2012 roku, znak: WOOS.410.56.2012.KM, do projektu zmiany miejscowego planu w zakresie wymogów ochrony środowiska.

Zarzut dotyczy nieuwzględnienia opinii RDOŚ-u

Gmina nie ma prawnego obowiązku uwzględniania uwag zawartych w opiniach, chyba, że wskazują naruszenie przepisów prawnych, a tego skarżący nie wykazał.

Zarzut nr 6

Istotne naruszenie sporządzania miejscowego planu, tj. przepisu art. 28 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 w związku z art. art. 18 ust. 1 i z art. 17 pkt 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015 roku poz. 199/ poprzez brak rozpatrzenia przez Radę Gminy Rudniki złożonych uwag i wniosków do projektu zmiany miejscowego planu na sesji w dniu 21 sierpnia 2012 roku w odrębnym głosowaniu.

Zarzut dotyczy braku rozpatrzenia przez Radę Gminy złożonych uwag i wniosków do planu.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym mówi, że wójt przedstawia radzie gminy projekt planu miejscowego wraz z listą nieuwzględnionych uwag wniesionych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu oraz, że rada gminy uchwała plan „rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag ...”; rozstrzygnięcie stanowi załącznik do uchwały.

Dokumentacja planistyczna uzyskała pozytywne opinie 16 jednostek opiniujących.

Uchwała wraz z dokumentacją była poddana kontroli organowi nadzoru.